

Katten

Så snart det bli'r mørkt, møder du katten
Hvad katten den vil, er der ingen men'sker, der ved
Sprækkerne i dens øjne er dybe som natten
Du kan let blive fuldstændig væk, når du kigger derned

Den kommer omkring, hvor hjerterne banker
Og ku' sagtens spinde en ende, bare den gad
Over for den kan du røbe de sorteste tanker
Den har stort set nok i sig selv, er komplet ligeglad

Den, der gemmer til mørket, gemmer til katten
Den ting, du finder i dagslys – i mørket er den pluds'lig væk
Katten ved udmærket godt, hvad der blev af den
Selvom du spør' li'så pænt du kan, den skænker dig ikke et eneste blik

En tid er den væk og så pluds'lig til stede
Lister omkring i dit græs ud'n at bøje et strå
Vel er den blød, og vil godt gi' dig lov til at kæle
Men kløerne, som den har gemt, skal du nok passe på

Nok er den døv for løfter og løgne
Men har venner i mørket, som pønser i flammernes skær
Hvis du aner en genklang dybt i de sortgule øjne
Er det nok et glimt af din egen natur, som du ser

Den, der gemmer til mørket .....